

(Folytatás az I. oldalról)

házi orvos- gyakorlóként. Valamennyien kényszerpályán mozognak, s úgy érzik, becsapódtak.

– Ha becsapásról nem is, de csalódásról beszélhetünk – mondja dr. Ben-Redouane Gabriella, az egyik friss házi orvosos licencvizsgával rendelkező. – Huszonhét hónappal ezelőtt, amikor elkezdtük a szakmai gyakorlatot, tisztában voltunk azzal, hogy a licencvizsga nem szakvizsga. Ehhez még három évet kell körzetben – szakmai felügyelet mellett – dolgoznunk. Ám akkor még azzal kecsegtettek bennünket, hogy a szegedi házi orvosos körzetek számát bővítik, egy-két házi orvost nyugdíjba vonul, tehát ígérkezik hely a számunkra. Mi is azt gondoltuk – ezért is vágtunk

bele –, hogy a kifejezetten házi orvosos kiképzést szolgáló kórházi-klinikai gyakorlat, illetve az ezt követő elméleti vizsga számunkra előnyt biztosít, ha valahol lesz üresedés.

■ Milyen jellegű volt a képzés?

– A Csongrád Megyei Közgazdasági Egyesített Egészségügyi Intézménye kötött velünk szerződést 27 hónapra. Ez idő alatt a városi kórházban, a szakrendeléseken, illetve a SZOTE klinikáin töltöttünk el bizonyos időt. Így a belgyógyászat, sebészet, szülészeti, gyermekgyógyászat, pszichiátria, neurológia, orrfül-gégészeti, szemészeti – s hadd ne soroljam tovább – szereztünk valóban igen értékes gyakorlati ismereteket. S most a 27 hónapos kórházi

Házi orvosok „ház” nélkül

gyakorlatot követő vizsga után következne a hároméves, körzetben letöltendő idő, amire azonban még halovány reményünk sincs.

■ Ezek szerint egyiküknek sem sikerült.

– Négyünk közül az egyik gyesre ment, a másik kolléganőm egy szociális otthonban tudott elhelyezkedni, a harmadik állástalan, jómagam 4 órás üzemorvosi állást kaptam, de csak szeptemberig szól a szerződés. Azután én is munkanélküli leszek.

■ Önök valamennyien már gyakorló orvosok voltak, amikor jelentkeztek a házi orvosi képzésre.

– Fix státusunk volt elméleti

intézetben, kórházban, üzemorvosi rendelőben.

■ Gondolom, bármennyire vonzó város is Szeged, érdemes állás után nézni az országban másutt is.

– Megtettük. A legújabb Népjóléti Közlönyben három házi orvosos állást hirdetnek. Az egyiket Budapesten, amire száz százalék, hogy tucatnyi helybéli jelentkezik. A másik kettő Szabolcs, illetve Jász-Nagykun-Szolnok megyében van. Tegyük fel, hogy négyünk közül kettő elnyerné a két utóbbi állást, még mindig ketten maradnak házi orvosos gyakorlók állás nélkül. Ha nem tudunk házi orvosos álláshoz jutni, akkor az eddigi li-

cencvizsgánk semmire sem jogosít, hiszen nem szakvizsga. A más területen való elhelyezkedésnél semmi előnyt nem jelent.

■ A Csongrád Megyei Közgazdasági Hivatalának egészségügyi foglalkozó munkatársa, dr. Kajáry Irén főorvos a négy doktornő esetével és helyzetével kapcsolatban semmi biztatót nem tudott mondani.

– Nem adtunk garanciát a szerződéskötéskor arra, hogy házi orvosos állást, szabad körzetet kapnak a doktornők. A 27 hónap nem volt felesleges, nem vész kárba, hiszen a kórházi gyakorlat, s a hozzá kapcsolódó licencvizsga nélkül

nem tehetnének házi orvosos szakvizsgát. Ehhez ugyan még hároméves házi orvosos gyakorlat szükséges, de amikor a képzésüket elindították, senki sem garantálta, hogy a licencvizsga után azonnal körzetbe kerülnek. Tény és való, hogy Szegeden is több házi orvosos körzetre lenne szükség, mint amennyi jelenleg van, de a tb szűkös anyagi helyzete miatt a bővítés egyelőre elmarad.

■ Jelenleg is van három, szerződéssel dolgozó, kórházi gyakorlatot folytató orvos, aki házi orvosos licencvizsgát tesz. Miért kellett elindítani az újabb kurzust, amikor a most végzetek számára sincs hely, s amikor Szegeden egyelőre nem lesz szükség több új házi orvosra? Kétféle kérdés marad.

Kalocsai Katalin

Az élet kényszerhelyzet

Kovács István 26 éves fiatalember. Állami gondozott volt, a szüleit sohasem ismerte. A többiek Professzornak hívják, mert rendszeresen olvas, s műszaki tervek készítő. Felhalál... Már öt éve lakik itt, de mint mondja, vannak, akik még nála is régebbi idő óta élnek a barakkban. – Zűrös az életem – kezdi. – Nyíregyházáról jöttem ide, előtte 2 év és három hónapot ültem. Egy haverom ajánlotta, a szabadulás után jöjjenek Szegedre. Négy hónapig dolgoztam, albérletben laktam. Nagyon sokba került, kevés volt a fizetés is, pénzem alig maradt. A munkahelyem megszűnt, először járadékot, most pedig már segélyt kapok. Akkor jöttem ide. Nyolc általánosos van, alkalmi munkákat, segédmunkát végzek. Elindulni mégsem tudok, mert semmit sem kaptam az élethez. Nincs lakásom, munkahelyem, képtelen vagyok bármihez is kezdeni, pedig rengeteg ötletem van. Szinte képtelenség így kijutni a barakkból – legyint. – Lakásvásárlásra kellene valami hitel-lehetőség, mert így semmi esélyem... A kívülről ismert emberek biztatnak, de az ember igyekezete egy idő után alábbhagy, feladja, mert belátja, nincs kiút. Azt mondják, a pénz nem boldogít. Dehogynem! Semmi sem számít, csak a zsozso. Nélküle nincs esélyünk az elindulásra. Kölcsönt is csak az kaphat, akinek már van valami tulajdona. Az emberek kedve letört, a barakkban mindenki zárkózott életet él. Nem látjuk a jövőt, mert lehet hogy nincs is. Félünk attól, hogy kilakoltatják a 24 éven felülieket, mert erről már volt szó. A napi gondok, az életben maradás kérdései letörlik az embert – meséli. – Mindannyian az ingyenkonyhán kajálunk. De kérdezem én, csoda, hogy ilyen körülmények

Menedékhely, vagy a bűn melegágya? Élet az algyői barakkban

között megnő a bűnözés? Kényszerhelyzet így az élet. Megoldás? Az nincs. Talán ki kellene menni Nyugatra?...

„Életcél nélküli emberek laknak itt”

A gondnoki irodában az ügyeletben a nyolc alkalmazott éjjel nappal állandóan váltja egymást. Ottjártunkkor középkorú nő látja el a gondnoki teendőket. Nevet ne írjunk, mert még baj lehet belőle, kéri a hölgy. – Hat éve dolgozom itt – meséli. Kezdetől fogva olyan fiatalok jöttek ide, akik közül nem egy lelki sérült. Mi, normális emberek el sem tudjuk képzelni, milyen lehet család nélkül felnőni. Ezeket az embereket senki sem tanította meg az életre, amikor kikerültek az intézetből nem ismerték a pénz értékét sem. Azoknak, akik már huzamosabb ideje laknak itt, nincs egy vasuk sem, elszórták, pedig 3-4 százezer forintot kaptak, amikor nagykorúak lettek. Átlagos esetben másfél két évet töltenek itt, de van, aki már hat éve él itt az egy és kétszobás szállásokon – tudjuk meg. Előbbiekben általában két-két egyedülálló, utóbbiakban a családosok laknak. Az elmúlt időben öten kaptak lakást a szegedi önkormányzattól, de őket a munkahelyük is segítette. Nem mindegyik egykori olajos-barakk tartozik a GyIVI-hez, a Múzeum raktárának használnak néhányat. – Életcél nélküli emberek laknak itt nálunk, aki nem tudja, hogyan is kellene élni, dolgozni.

Talán a kicsinek már lesz lakása? (Fotó: Hárs László)

Máról holnapra élnek, sőt inkább vegetálnak.

Aki a parkban kempingezett...

Horváth László 10 évvel ezelőtt Kaposvárról jött Szegedre. Állami gondozott volt, a Délépületben dolgozott, mint burkoló. Albérletben lakott az élettársával, míg nem összeveszték, s a fiú mehetett az utcára. Pedig van egy gyönyörű szép kislányuk is, most 5 éves, s az apja büszkén mutatja nekünk a fényképeket. – Legenda az életem – nevet Horváth László. – Szegeden laktam ezután is, bár igaz, hogy három hónapra kiköltöztem a Szikire, onnan jártam dolgozni. Hálózsákom, pokrócom, sátorom, mindenem volt, felkészültem az életre. A munkahelyem viszont megszűnt, s a 16 ezer forintos végkielégítés sem sokáig tartott. Mielőtt idejöttem, kapualjakban, padlás-

terekben, ismerősöknél, szóval sok helyen aludtam. Olyan is előfordult, hogy parkokban kempingeztem. Dolgozni azért mindig szoktam, telefonálnak az ismerősök, ha van melő. Szigetelés, falburkolás, tetőfedés, mikor mi akad. Pénzem mindig van, de én is az ingyenkonyhán ebédelek. Az étellel elégedett vagyok, bár a társadalom kirekeszt minket. Tervezni nem szeretek, a jövő majd olyan lesz, ahogy az élet adja. Van lakásom is Kaposváron, csak az öcsém lakik benne. Időnként benne alszok Szegeden, a barakkban nem nagyon szeretek éjszakázni. Az itteniek közül nagyon sokan lusták elmenni dolgozni – mondja. – A gyerekek is a nagy semmivel foglalkoznak, olyanok mint a szülei. Semmi sem érdekli őket, a gyerekekkel sem törődnek, nem is csoda, hogy a legtöbb mehet azután a kisegítőbe. Persze nem lehet mindig csak ezekkel a komoly dolgokkal foglal-

kozni, mert beleöszül az ember – legyint.

Munkahely helyett a kamionparkoló

A barakk házirendje szerint reggel öttől, este tízig lehet jönni-menni. Kéthetente ágy-neműcsere is van, hűtőszekrény, Tv szoba, pingpongasztal egészíti ki a szolgáltatásokat. Előfordul, hogy az ajtót néha betörik, mert van akit éppen nem akarnak beengedni leendő gyermeke anyjához... Ha valaki tombolni kezd, a többiek megfékezik. Zajlik az élet... Akadnak olyanok is, akiknek semmi jövedelmük sincs. Jobb esetben cigárt gyűjtenek, amit azután kilónként nyolcvan forintért eladnak. Lehet üveget is gyűjteni, s természetesen egy-egy alkalmi munka időnként csak összejön, hogy a 24 éven felüliek fejénként 500-1100 Ft-os lakhatási díját mindenki ki tudja fizetni. Rosszabb esetben marad a lopás. Egyesek korán reggel a boltok előtt emelik el a reggelire valót, akad aki komolyabban csinálja, s néha betöréssel is próbálkozik. Amennyiben egy barakklakónak van valamilyen vagyontárgya, például mosógépe, azt sokszor tisztos összegért, kölcsön adja annak, aki hiányt szenved. A lányok közül néhányan – a kedvező adottságokkal rendelkezők – esténként kijárnak a kamionparkolóba. Csak nevének azon, aki munkára akarja őket bírni. Hol is kereshetnének ennyi pénzt?..

Négy gyerekkel, remény nélkül

J. Gy.-nének két hete született a negyedik gyereke. Két egybenyt, tíz négyzetméteres szobában laknak. Miközben a kicsit cumiztatja, mesél az életéről: – Miskolcon voltam állami gondozott. Nem szerettem tanulni. A szegedi

kendergyárba jöttem dolgozni, azután a tejiparhoz kerültem. Innen mentem gyesre. Hat éve lakom itt a férjemmel, előtte albérletben éltünk. Amikor jött az első gyerek, már nem tudtunk fizetni. A férjemnek nincs szakmája, sem munkája. Gyedből, segélyből, családi pótlékból élünk. A barakkban jól megvagyunk, nem veszekszünk senkivel sem – meséli. – A gyerekek oviba járnak, a szülők rendesek, mert nem közösiséget ki minket. A szomszédos házak anyukáinak nem jelentünk problémát, nem úgy, mint azok, akik a barakk jó hírét rontva a szomszédokat is meglopják. Szeretnénk innen kikerülni, minden vágyunk egy önálló lakás....

A zsákutca legvége

Segítség kellene, pénz, támogatás, s szándék, hogy a barakkban lakók egyszer önálló életet kezdhessenek. Sem nekik, sem a társadalomnak nem jelenthet megoldást a jelenlegi helyzet. A GyIVI igazgatója, Galambos László szerint az ember a saját gyerekeit sem teheti az utcára akkor, amikor az betölti a nagykorúságot. A barakk utógondozó, azoknak az embereknek próbál segíteni, akik helyzetük miatt képtelenek az önálló életre. – A barakk a látszat ellenére is valamiféle megoldást jelent, mert ha ez sem lenne, ezek az emberek a híd alá költöznének, lopnának, rabolnának, s előbb utóbb a börtönbe jutnának – mondja az igazgató. – Amióta megszűntek a szociális bér-lakás építések, azóta ezeknek az embereknek kilátástalan a helyzetük. Ez a zsákutca legvége, innen már csak évek múltán a szociális otthon a végállomás. Megoldás? Lakás? Kizárólag Szeged város, a megyei önkormányzat, és a GyIVI közös összefogásával lehetne kiutat találni...

Pál Tamás Péter

Budapesti könyvkiadó országos reklámanyag begyűjtésére

ügynököket, ügynökségeket keres.

Biztos és magas jövedelem (alapdíj + teljesítmény), ingyenes kiképzés. Későbbiekben főállási lehetőség is! 06-1/122-5631.

A Kasei Trade Japan Kft. 1994. V. 2-től megkezdte robogók és nagymotorok árusítását Szegeden, a Kálvária sugárút 87 alatt.

Viszonteladók jelentkezését is várjuk.

Kis- és nagykereskedelmi áron történő értékesítés, Szerviz, alkatrészellátás. 6 hónap garancia.

Tel.: 06 (62) 322-394, 06 (62) 322-723

Nyitva: H-Sz. 9-18-ig

Értesítjük az Együtt-Egymásért Kft. tagjait és a tisztelt érdeklődőket, hogy

1994. május 1-jén indul a 25 000 Ft rendszerű, mely a 7000-es rendszerünkhöz hasonlóan működő gyűjtőrendszer, sok-sok kedvezménnyel

Ügyfélszolgálatot tartunk 1994. május 1-jén, 9 órától, Szegeden, az olajosházban.

Szeged, Tisza L. krt. 47. Tel.: 486-286140.

Szeretettel várjuk Önöket.

Angol kereskedelmi levelezőt keres

vámszabadterületen működő csomagolóépgyár. Szövegszerkesztői és számítógépes ismeret előnyt jelent.

Fényképpel, írásos, részletes bemutatkozó jelentkezését várjuk mielőbb.

New England Machinery Ltd. Szeged, Pf.: 769.